

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA FINANCE Sektor za upravni postopek na drugi stopnji s področje gospodarskih in davčnih zadev		
Priloge:	15.05.2016	Vrednotnice:
Šifra zadeve:	499-16-171/2015-16	
Slg. znak:		Vrednost:

UPRavno SODIŠČE
REPUBLICKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

IN

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Bojana Prezelj Trampuž kot predsednica ter Adriana Hribar Milič in mag. Slavica Ivanović Koca kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Mojce Jerman kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

, ki jo po pooblastilu direktorja

odvetnik v zoper toženo stranko:

REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Ministrstvo za finance, Vojkova cesta 57, Ljubljana

zaradi **zapečatenja domene**,

o **tožbi** zoper odločbo Finančne uprave Republike Slovenije DT 0610-4404/2014-112 z dne 27. 8. 2015 v zvezi z odločbo Ministrstva za finance DT-499-16-171/2015-3 z dne 18. 1. 2016, po sklepu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije I Up 336/2016 z dne 14. 6. 2017,

dne **10. aprila 2018**

ODLOČILO:

- I. Tožba zoper točke 2, 3 in 4 izreka odločbe Finančne uprave Republike Slovenije DT 0610-4404/2014-112 z dne 27. 8. 2015 se zavrne.

- II. Tožba zoper točko 1. izreka odločbe Finančne uprave Republike Slovenije DT 0610-4404/2014-112 z dne 27. 8. 2015 se zavrže.
- III. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljevanju prvostopenjski, finančni, tudi davčni organ) je z izpodbijano odločbo odločila, da se družbi

(v nadaljevanju zavezanec za davek, tudi družba) do odprave nepravilnosti, ki so navedene v odločbi DT 0610-440/2014-62 z dne 9. 4. 2015 in v odločbi DT 0610-4404/2014-107 z dne 14. 7. 2015, zapečati spletna domena ki jo aktivno uporablja pri opravljanju dejavnosti trgovine na drobno po internetu. Navedena spletna domena se zapečati tudi zaradi kršitve prepovedi opravljanja dejavnosti, izrečene z odločbo DT 0610-4404/2014-62 z dne 9. 4. 2015 (točka 1 izreka).

(v nadaljevanju tožnik) se odredi, da takoj po prejemu te odločbe onemogoči dostop do domene ter za primere poskusa dostopanja do navedene domene objavi obvestilo o zapečatenju, ki je priloga te odločbe (točka 2 izreka). Stroški postopka niso nastali (točka 3 izreka). Pritožba zoper to odločbo ne zadrži njene izvršitve (točka 4 izreka). Prvostopenjski organ je izpodbijano odločbo izdal na podlagi prvega odstavka 37. člena Zakona o finančni upravi (v nadaljevanju ZFU) in 8. člena Pravilnika o načinu izvrševanja pooblastil uradnih oseb Finančne uprave Republike Slovenije in označitvi službenih vozil Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljevanju Pravilnik). V postopku so bile ugotovljene kršitve pravnomočne odločbe o prepovedi opravljanja dejavnosti, izrečene družbi, kakor tudi številne kršitve davčnih predpisov, ki jih finančni organ navaja v obrazložitvi izpodbijane odločbe. Gre za dalj časa trajajoče in ponavljajoče kršitve, ki se izvajajo s prodajo preko spletne strani. Zaradi preprečitve nadaljnjih kršitev zakonov o obdavčenju se do odprave nepravilnosti, navedenih v odločbah iz točke 1 izreka izpodbijane odločbe, zapečati domeno. Prvostopenjski organ na podlagi prvega odstavka 37. člena ZFU in 8. člena Pravilnika tožniku odreja, da zaradi kršitve odločb, navedenih v točki 1 izreka, s strani družbe tožnik onemogoči dostop do domene ter za primere poskusa dostopanja do navedene domene objavi obvestilo o zapečatenju.

2. Pritožbeni organ je pritožbo tožnika zavrnil. V obrazložitvi svoje odločbe navaja 1. člen, 4. člen in 6. člen Sklepa Vlade Republike Slovenije o ustanovitvi javnega zavoda (v nadaljevanju Sklep

Na podlagi 8. člena Pravilnika v primeru, če uradna oseba prepove davčnemu zavezancu opravljanje dejavnosti, lahko zapečati tudi spletne strani, ki

jih ta uporablja za opravljanje dejavnosti. Zapečatenje spletnih strani se opravi z odredbo ponudniku storitev informacijske družbe, s katero se omeji dostop do spletnih strani, ki jih davčni zavezanec uporablja za opravljanje dejavnosti. Očitane kršitve določb postopka niso podane. V zvezi s tožnikovim ugovorom da je določba 8. člena Pravilnika nezakonita in da je potrebno uporabiti „exceptio illegalis“ pa se pritožbeni organ sklicuje na načelo zakonitosti in vezanosti upravnih organov na zakon ter podzakonske akte. Zavrne tudi ugovore o nesorazmernosti ukrepa in o kršitvah načela nevtralnosti interneta iz 203. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (v nadaljevanju ZEKom-1) v zvezi z 9. členom Zakona o elektronskem poslovanju na trgu (v nadaljevanju ZEPT).

3. Tožnik ugovarja bistvene kršitve določb postopka, saj mu je bila izpodbijana odločba vročena nepodpisana in brez žiga. Ob pomanjkanju sestavin odločbe, ta ne more postati dokončna. Toženka se tudi ni opredelila do vseh tožnikovih ugovorov. Za izrek ukrepa zapečatenje domen ni podane zakonske podlage v 37. členu ZFU, določba 8. člena Pravilnika pa je nezakonita, kar obrazloži in predlaga uporabo „exceptio illegalis“. Posebej opozarja na časovni vidik ukrepa. Meni tudi, da so podani pogoji za vložitev tožbe v upravnem sporu, saj je toženka z izpodbijanima odločbama (prvo podpisano in drugo nepodpisano s strani odgovorne osebe) odločila o obveznostih tožnika, zato predstavljata upravna akta iz 2. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Ugovarja tudi, da je bilo dejansko stanje nepopolno ugotovljeno in materialno pravo napačno uporabljeno (37. člen ZFU), kar obrazloži. Izrečeni ukrep je tudi nesorazmeren v okviru načela pravne države (2. člen Ustave RS). Izpodbijani ukrep je v nasprotju z določbama 203. člena ZEKom-1 in 9. člena ZEPT. Ukrep preprečitve kršitev ponudniku storitev informacijske družbe (tožniku) lahko odredi le sodišče (tretji odstavek 9. člena ZFPT). Ukrep onemogočanja dostopa do spletnih vsebin (zapečatenja spletne domene) lahko odredi izključno sodišče, upravni organ pa te pristojnosti nima. Obrazložitev izpodbijane odločbe je pomanjkljiva in je ni možno preizkusiti. Izpodbijani ukrep je naložen tožniku kot javnemu zavodu in nosilcu javnih pooblastil. Pri registraciji domen pa gre za večstranski pogodbeni odnos in ne za javna pooblastila. Ni podane zakonske podlage za tožnikovo sodelovalno dolžnost. Ugovarja tudi, da družba ni nosilec domene

Dejansko stanje v predmetni zadevi je napačno ugotovljeno, saj se tožniku nalaga zapečatenje domene subjekta, ki dejansko ni zavezanec. Sodišču predlaga, da izpodbijani odločbi (nepodpisano odločbo z dne 27. 8. 2015, tožniku vročeno dne 31. 8. 2015 in podpisano odločbo ter opremljeno z žigom z dne 31. 8. 2015, tožniku vročeno dne 7. 9. 2015) odpravi ter mu tudi prisodi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo in na pripravljeno vlogo tožnika navaja, da tožnik vsebinskih ugovorov zoper izpodbijano odločbo ne more podajati, saj mu je naloženo zgolj izvrševanje odločbe, torej zapečatenje spletne domene. Pri tem pa

tožnik ne ugovarja, da tega ne bi mogel storiti. Tožnik tudi sicer ne zahteva sodnega varstva svojih pravic, saj mu je z izpodbijano odločbo naložena zgolj izvršitev pravnomočne odločbe, to je zapečatenje domene (onemogočenje dostopa do domene) Sodišču predlaga, da tožbo zavrne.

5. Tožnik v pripravljanih vlogah podrobneje obrazloži ugovore, ki jih uveljavlja v tožbi. Tožnik izkazuje pravni interes za predmetno tožbo, kar pojasni. Res je, da ni bil stranka v upravnem postopku, ki ga je toženka vodila zoper družbo , zaradi česar tudi ni bil naslovnik odločbe DT 0610-4404/2014-62 z dne 9. 4. 2015, kar med strankama ni sporno. Sporno pa je, da je toženka z izpodbijano odločbo na osnovi neustavno pridobljenih oblastnih pooblastil (brez zakonske podlage) tožniku prisilno odredila določeno ravnanje. Z izpodbijano odločbo je toženka posegla v tožnikovo svobodo urejanja pogodbenih razmerij, zaradi česar je podan tožnikov pravni interes za vložitev predmetne tožbe.
6. Naslovno sodišče je 18. 10. 2016 v obravnavani zadevi s sklepom I U 346/2016-7 tožnikovo tožbo zavrglo na podlagi 6. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1, ker je menilo, da je bil tožnik le izvršitelj izpodbijane odločbe in v predmetnem postopku ni bil aktivno legitimiran za vložitev tožbe, saj v tožbi ne uveljavlja kakšne svoje pravice ali pravne koristi oziroma po določbah ZUS-1 tudi ne more biti stranka v tem postopku.
7. Vrhovno sodišče Republike Slovenije je 14. 6. 2017 s sklepom I Up 336/2016 (v nadaljevanju sklep VS) tožnikovi pritožbi ugodilo in razveljavilo sklep naslovnega sodišča I U 346/2016-13 z dne 18. 10. 2016 (s katerim je sodišče tožnikovo tožbo zavrglo), ter zadevo vrnilo temu sodišču v ponovni postopek. Odločitev o stroških je pridržalo za končno odločbo. Iz sklepa VS izhaja, da je sodišče napačno štelo, da tožnik ni aktivno legitimiran za vložitev predmetne tožbe in je s tem kršilo določbe 2., 4. in 6. točke 36. člena ZUS-1, kar je vplivalo na zakonitost odločitve sodišča. V novem postopku bo moralo sodišče o tožbi ponovno odločiti, v okviru vsebinske obravnave pa med drugim zlasti presoditi, ali je 8. člen Pravilnika skladen s 37. členom ZFU, ali pa v delu, v katerem določa, da se zapečatenje spletnih strani izvede z odredbo ponudniku storitev informacijske družbe, samostojno, brez podlage v zakonu, določa dolžnosti posameznikov.

K točki I izreka:

8. Tožba ni utemeljena.
9. Naslovno sodišče je v postopku v skladu z napotki iz sklepa VS vpogledalo v upravni spis in zadevo v delu, ki se nanaša na točko 2 izreka izpodbijane odločbe vsebinsko presoјalo. Z navedeno točko izreka izpodbijane odločbe je davčni organ tožniku odredil, da naj takoj po prejemu te odločbe onemogoči dostop do domene

ter za primere poskusa dostopanja do navedene domene objavi obvestilo o zapečatenju, ki je priloga te odločbe. Davčni organ se je v tem delu oprl na prvi odstavek 37. člen ZFU in na 8. člen Pravilnika ter na 1. člen, 4. člen in 6. člen Sklepa. V tem delu je sodišče v skladu z napotki iz sklepa VS presojalo ali je za izvršitev izrečenega ukrepa onemogočenja dostopa do domene ki jo nalaga tožniku, podana zakonska podlaga v določbi prvega odstavka 37. člena ZFU in v 8. členu Pravilnika. Presojalo pa je tudi ali se zapečatenje spletnih strani (nalaganje dolžnosti posameznim subjektom) lahko izvede z odredbo ponudniku storitev informacijske družbe, samostojno, brez podlage v zakonu.

10. Na podlagi določbe 37. člena ZFU (z naslovom prepoved opravljanja dejavnosti in zapečatenje poslovnih prostorov, dokumentov in predmetov) v primeru, če uradna oseba pri opravljanju nalog finančne uprave ugotovi, da je kršen zakon ali drug predpis, katerega izvajanje nadzoruje, lahko, če je to nujno potrebno zaradi preprečitve nadaljnje kršitve, do odprave nepravilnosti z odločbo prepove opravljanje dejavnosti ter hkrati zapečati poslovne prostore, dokumente in predmete (prvi odstavek). Uradna oseba pri opravljanju nalog finančne uprave za največ 15 dni zapečati poslovne prostore, dokumente ali predmete, če obstaja sum, da bodo odtujeni ali uničeni oziroma po potrebi zaradi preprečitve nadaljnje kršitve. V zahtevnejših primerih se lahko ta rok izjemoma podaljša, vendar skupno do največ 60 dni (drugi odstavek). Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe (tretji odstavek).
11. Ne podlagi določbe 8. člena Pravilnika (z naslovom zapečatenje spletnih strani) v primeru, če uradna oseba prepove zavezancu opravljanje dejavnosti, lahko zapečati tudi spletne strani, ki jih ta uporablja pri opravljanju dejavnosti, če je to nujno potrebno zaradi preprečitve nadaljnje kršitve zakona ali drugega predpisa, katerega izvajanje nadzoruje (prvi odstavek). Zapečatenje spletnih strani iz prejšnjega odstavka se v skladu s prvim odstavkom 37. člena ZFU izvede z odredbo ponudniku storitev informacijske družbe, s katero se omeji dostop do spletnih strani, ki jih zavezanec uporablja pri opravljanju dejavnosti (drugi odstavek). Uradna oseba lahko v primeru iz prejšnjega odstavka naloži ponudniku storitev informacijske družbe tudi objavo obvestila o zapečatenju (tretji odstavek).
12. Tožnik opravlja dejavnost v pravno organizacijski obliki javnega zavoda, ki ga je ustanovila Republika Slovenija delno kot javno službo, delno pa kot tržno dejavnost. Med drugim opravlja tudi funkcijo nacionalnega registra za vrhno domeno „si“, ki jo opravlja kot tržno dejavnost, kar izhaja iz 8. točke drugega odstavka 4. člena v povezavi s 3. točko drugega odstavka 6. člena Sklepa. V tožnikovi pristojnosti je tudi podaljšanje, blokiranje in izbris domene (točka 9 obrazložitve sklepa VS), čemur tožnik ne ugovarja. Ne ugovarja tudi, da ukrepa onemogočenja dostopa do domene ne more izvršiti. Po drugi strani pa

iz Sklepa in iz drugih določb ne izhaja, da je onemogočanje dostopa do domene „si“ tožnik dolžan izvesti v javnem interesu, kot izvršitelj ukrepa po odredbi državnega organa, kot izpolnitveni pomočnik (točka 10 obrazložitve sklepa VS).

13. Davčni organ je v točki 1 izreka odločil, da se družbi do odprave nepravilnosti, ki so navedene v odločbi DT 0610-440/2014-62 z dne 9. 4. 2015 in v odločbi DT 0610-4404/2014-107 z dne 14. 7. 2015, zapečati spletna domena , ki jo aktivno uporablja pri opravljanju dejavnosti trgovine na drobno po internetu. Navedena spletna domena se zapečati tudi zaradi kršitve prepovedi opravljanja dejavnosti, že izrečene z odločbo DT 0610-4404/2014-62 z dne 9. 4. 2015. Zoper to odločitev se davčni zavezanec ni pritožil in je pravnomočna. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je finančni organ odredil zapečatenje spletne domene (onemogočenje dostopa do domene) z odredbo ponudniku storitev informacijske družbe (tožniku) in mu naložil, da takoj po prejemu te odločbe onemogoči dostop do spletne domene ki jo uporablja družba za opravljanje svoje dejavnosti in za katero je tej družbi že bil pravnomočno izrečen ukrep prepovedi opravljanja dejavnosti trgovine na drobno prek cit. spletne domene, vendar prepovedi ni upoštevala in jo krši. Glede na tako ugotovljeno dejansko stanje izhaja, da gre v danem primeru za kršitev zakona in da je bil izrečen ukrep potreben zaradi preprečitve nadaljnje kršitve, kot to določa prvi odstavek 37. člena ZFU. V takšnem primeru pa se, če je to nujno potrebno za preprečitev nadaljnje kršitve, do odprave nepravilnosti z odločbo lahko prepove opravljanje dejavnosti (kar je bilo v danem primeru storjeno s točko 1 izreka izpodbijane odločbe) ter hkrati zapečati poslovne prostore, dokumente in predmete (v danem primeru se zapečati spletna stran), kot to izhaja iz prvega odstavka 37. člena ZFU.
14. Med strankama je sporno ali zakonska diktija prvega odstavka 37. člena ZFU zajema tudi zapečatenje spretnih strani (onemogočenje dostopa do spletnih strani, ki se odredi ponudniku storitev informacijske družbe). Tožnik ugovarja, da za odreditev izvršitve ukrepa onemogočenja dostopa do spletne domene tožniku, kot ponudniku storitev informacijske družbe, ni podane zakonske podlage v 37. členu ZFU, določba 8. člena Pravilnika pa je po mnenju tožnika nezakonita, ker presega zakonsko pooblastilo, zato predlaga „exceptio illegalis“.
15. Iz dejanskega stanja predmetne zadeve izhaja, da je finančni organ kot oblastveni organ v okviru izvrševanja svoje upravne funkcije (opravljanja nadzora nad kršitvijo zakona) pri družbi tožniku z točko 2 izreka izpodbijane odločbe naložil konkretno ravnanje, da tožnik, kot upravljalec vrhnje domene „si“ onemogoči dostop do domene , or za primere poskusa dostopanja do navedene domene objavi obvestilo, ki je priloga izpodbijane odločbe. V tem delu je davčni organ posegel v pravni položaj tožnika (točka 8 obrazložitve sklepa VS).

Po presoji sodišča pa je za naložitev predhodno navedenega ravnanja podana zakonska podlaga v določbi prvega odstavka 37. člena ZFU, na katero se sklicuje finančni organ v obrazložitvi izpodbijane odločbe, ki daje podlago tako za izrek ukrepa prepovedi opravljanja dejavnosti, kot tudi za odreditev zapečatenja vrhnje domene

Iz obrazložitve odločb finančnega in pritožbenega organa pa tudi izhaja pravilno ugotovljeno dejansko stanje z navedbo vseh zakonsko predpisanih elementov iz prvega odstavka 37. člena ZFU za izrek izpodbijanega ukrepa in tudi za odreditev izvršitve izpodbijanega ukrepa. Uradna oseba je v predmetni zadevi pri opravljanju nalog finančne uprave v ugotovila, da je bil kršen zakon, katerega izvajanje nadzoruje (s strani davčnega zavezanca

in da je nujno potrebno zaradi preprečitve nadaljnje kršitve (družba
družba prepovedi opravljanja dejavnosti trgovine na drobno prek
spletne domene slednjo še vedno opravlja) do odprave nepravilnosti s

predmetno odločbo prepovedati opravljanje navedene dejavnosti družbi

Gre za ugotovljene kršitve zakona družbe , ki izhajajo iz točke 1 izreka izpodbijane odločbe in so argumentirano opisane v obrazložitvi izpodbijane odločbe. Družba pa kljub prepovedi opravljanja dejavnosti (za katero ji je bil izrečen ukrep prepovedi opravljanja dejavnosti z odločbama iz točke 1 izreka izpodbijane odločbe) preko vrhnje domene „si“, za katero tožnik opravlja funkcijo nacionalnega registra, še vedno opravlja prepovedano dejavnost. V tožnikovi pristojnosti pa je tudi podaljšanje, blokiranje in izbris domene. Rok za veljavnost ukrepa je vezan na prenehanje kršitve s strani zavezanca. Po presoji sodišča je finančni organ pravilno ugotovil dejansko stanje in opravil pravilno subsumpcijo ugotovljenega dejanskega stanja pod zakonski dejanski stan (določba prvega odstavka 37. člena ZFU).

16. Namen določbe prvega odstavka 37. člena ZFU je razviden iz obrazložitve te določbe v Predlogu zakona o finančni upravi (EPA 1584-VI) z dne 14. 11. 2013 (v nadaljevanju predlog ZFU), iz katere izhaja, da „podobno kot v veljavni ureditvi, se tudi v novem zakonu ureja podlaga, ki bo finančni upravi omogočila izrek prepovedi opravljanja dejavnosti. Ukrep je časovno vezan na odpravo nepravilnosti, zaradi katerih je bil ukrep izrečen.“ Pooblastila finančne uprave so navedena tudi v 14. členu ZFU (točka 15 prvega odstavka - prepoved opravljanja dejavnosti), pri čemer iz obrazložitve predloga ZFU izhaja, da finančna uprava za opravljanje svojih nalog (določenih v prvem odstavku 11. člena ZFU) potrebuje zakonsko določena pooblastila, ki ji služijo kot orodje za uspešno in učinkovito opravljanje le teh. Prisilna sredstva so del pooblastil za izvajanje nalog finančne uprave in prisiljujejo k storitvi ali opustitvi določenega ravnanja. V danem primeru je sporna razlaga prvega odstavka 37. člena ZFU. Po presoji sodišča ob upoštevanju namenske, logične, systemske in besedne metode razlage zakonska določba prvega odstavka 37. člena ZFU v delu, ki finančni upravi omogoča, da izreče „prepoved opravljanja dejavnosti ter hkrati zapečati poslovne prostore,

dokumente ali predmete“, smiselno zajema tudi zapečatenje spletne strani oziroma v predmetni zadevi onemogočanje dostopa do domene , saj se v danem primeru kršitve zakona in izvajanje prepovedane dejavnosti trgovine na drobno vrši preko spletnega omrežja in sicer preko domene

17. V okviru predhodno navedene zakonske podlage in pooblastil iz ZFU pa določba 8. člena Pravilnika (kot podzakonskega akta) po mnenju sodišča zgolj konkretizira način izvršitve prepovedi opravljanja dejavnosti v primeru, ko se dejavnost opravlja preko spletne strani in sicer z odredbo ponudniku storitev informacijske družbe, s katero se omeji dostop do spletnih strani, ki jih zavezanec uporablja pri opravljanju dejavnosti. V predmetnem upravnem postopku po presoji sodišča načelo zakonitosti ni bilo kršeno. Glede na navedeno po presoji sodišča ni podanih razlogov za uporabo „exceptio illegalis“, kot to predlaga tožnik. Po presoji sodišča določba prvega odstavka 37. člena ZFU daje finančnemu organu materialnopravno podlago za sprejem ukrepa onemogočenja dostopa do spletne domene mobisvet.si in tudi za naložitev izvršitve tega ukrepa tožniku, kot ponudniku storitev informacijske družbe. Po mnenju sodišča je imel v konkretnem primeru finančni organ podano pravno podlago v določbi prvega odstavka 37. člena ZFU za prisilno odreditev konkretnega ravnanja tožnika, navedeno v točki 2 izreka izpodbijane odločbe. Po povedanem v predmetni zadevi ne gre za odredbo finančnega organa ponudniku storitev informacijske družbe brez podlage v zakonu.
18. Neutemeljen je po presoji sodišča tudi tožnikov tožbeni ugovor bistvene kršitve določb postopka, ker mu je bila izpodbijana odločba vročena najprej nepodpisana in brez žiga, šele kasneje pa podpisana in opremljena z žigom. Iz listin upravnega spisa izhaja (kar tudi sicer med strankama ni sporno), da je bila 7. 9. 2015 tožniku vročena podpisana odločba z dne 31. 8. 2015, opremljena z žigom. Pritožbeni organ je pri presojanju pravočasnosti pritožbe tudi pravilno upošteval vročitev predmetne odločbe tožniku z dne 7. 9. 2015. Po presoji sodišča pa je naveden tožnikov ugovor pravilno zavrnil že pritožbeni organ na straneh 2 in 3 obrazložitve svoje odločbe in se s temi razlogi v celoti strinja tudi sodišče. Po presoji sodišča izpodbijana odločba vsebuje vse elemente, kot jih predpisuje 214. člen Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). Obrazložitev izpodbijane odločbe po mnenju sodišča tudi omogoča njen preizkus.
19. Po presoji sodišča izvršitev izrečenega ukrepa, ki je bila v točki 2 izreka naložena tožniku, tudi ne predstavlja prekomernega posega. Upoštevano je načelo sorazmernosti, izvršitev predmetnega ukrepa pa je tudi v okviru tehničnih možnosti tožnika. Tožnik pa tudi ni izkazal okoliščin, glede na katere mu ne bi bilo mogoče naložiti izvršitve predmetnega ukrepa. Neutemeljeni so tudi tožnikovi ugovori glede posega v tožnikovo ustavno pravico do svobodne gospodarske pobude, saj se mu ta ne omejuje, razen v delu, ki nasprotuje zakonu oziroma javni koristi, kar pa je ustavno dopustno. Če gospodarski subjekt dejavnost opravlja v

nasprotju z zakonom, ZFU predvideva določeno ukrepanje (prvi odstavek 14. člena in prvi odstavek 37. člena ZFU). Od tožnika kot ponudnika storitev informacijske družbe pa odredba izvršitve izrečenega ukrepa terja zgolj to, da omeji dostop do domene mobisvet.si, preko katere družba opravlja dejavnost, ki ji je bila s citiranima pravnomočnima odločbama finančnega organa prepovedana in s tem še naprej krši zakon (glej točko 11 obrazložitve sklepa Vrhovnega sodišča RS I Up 328/2016). Izrečena odredba izvršitve ukrepa onemogočenja dostopa do domene [redacted] i tožniku je po mnenju sodišča tudi dana v obsegu, ki je nujno potreben za izvršitev predmetne izpodbijane odločbe in najmanj obremenjujoča za ponudnika storitve informacijske družbe (za tožnika).

20. Tožnik s tožbo izpodbija predmetno odločbo v celoti, vendar v njej ne navaja nobenih konkretnih ugovorov v zvezi s točkama 3 in 4 izreka predmetne odločbe, zato je sodišče v tem delu tožnikov tožbeni zahtevek kot nesubstanciran zavrnilo.
21. Z vsem navedenim je po presoji sodišča odgovorjeno na vse navedbe, ki so odločilnega pomena za odločitev v obravnavani zadevi. Odgovor na ostale tožbene navedbe pa je razviden iz konteksta celotne obrazložitve predmetne sodbe. Kolikor so tožbeni ugovori enaki pritožbenim, jih iz enakih razlogov kot pritožbeni organ zavrača tudi sodišče (71. člen ZUS-1).
22. Po povedanem so točke 2, 3 in 4 izreka izpodbijane odločbe pravilne in zakonite, tožbeni ugovori pa neutemeljeni, sodišče pa v tem delu tudi ni našlo kršitev, na katere je dolžno paziti po uradni dolžnosti, zato je tožbo v tem delu na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 kot neutemeljeno zavrnilo. Sodišče je v zadevi odločilo na nejavni seji, ker je med strankama prvenstveno sporna razlaga prava in ker so bili relevantni dokazi izvedeni in pravilno presojeni že v postopku izdaje izpodbijane odločbe (59. člen v zvezi z drugim odstavkom 51. člena ZUS-1).

K točki II izreka:

23. Sodišče je tožbo zoper točko 1 izreka izpodbijane odločbe zavrglo iz naslednjih razlogov:
24. Po presoji sodišča gre v tem delu za upravni akt, ki ne izpolnjuje pogojev iz 2. člena ZUS-1, saj se nanaša na drug pravni subjekt in sicer: družbo [redacted]. S točko 1 izreka izpodbijane odločbe po presoji sodišča ni bilo poseženo v tožnikov pravni položaj in je v tem delu tožnik tudi sicer v pritožbenem postopku ni izpodbijal. Na podlagi določbe prvega odstavka 2. člena ZUS-1 sodišče v upravnem sporu odloča o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v tožnikov pravni položaj, o zakonitosti drugih aktov pa le, če tako določa zakon. Upravni akt v smislu določb ZUS-1 pa je tisti akt, s katerim upravni organ odloči o tožnikovi pravici, obveznosti ali pravni koristi (drugi

odstavek 2. člena ZUS-1). S točko 1 izreka izpodbijane odločbe je bil družbi . (in ne tožniku), izrečen ukrep zapečatenja spletne domene zaradi kršitve prepovedi opravljanja dejavnosti, izrečene z odločbo DT 0610-4404/2014-62 z dne 9. 4. 2015. Tožnik v tem delu (točka I izreka) ni bil stranka v upravnem postopku in se mu v tem delu izpodbijana odločba tudi ničesar ne nalaga. V delu, ki se nanaša na točko 1 izreka izpodbijane odločbe, po presoji sodišča po povedanem ni bilo poseženo v tožnikove pravice oziroma pravne koristi, zato je sodišče tožbo v tem delu zavrglo na podlagi 6. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1.

K točki III izreka:

25. Izrek o stroških temelji na določbi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1. Če sodišče tožbo zavrne, zavrže ali postopek ustavi, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Zoper točko I in III izreka (sodba) pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Zoper točko II izreka (sklep) je dovoljena pritožba v roku **15 dni** od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vloži priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen Zakona o pravdnem postopku, v nadaljevanju ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vloži le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (smiselno drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Ljubljana, 10. april 2018

Predsednica senata:
Bojana Prezelj Trampuž, l.r.